

Üşaq adəbiyyatı və çağdaş adəbi proseslər

(əvvəli 13 may tarixli sayımızda)

İranda ilk müasir təlim-təhsil üsullarını tətbiq edən maarif xadimi və "İran məarifinin atası" kimi dəyərləndirilən Mirzə Həsən Rüşdiyyənin XIX əsrin sonlarında böyük çətinliklər bahasına açdığı "Mədrəsəye-Rüşdiyyə", "Rüşdiyyeye müzəffəriyyə" adlı yeni tipli məktəblər Səfəvilər dövründən sonra Güney Azərbaycanda ana dilində açılmış və təlim-təhsili Azərbaycan türkçəsində aparan ilk Azərbaycan məktəbi idi. Və təbii olaraq bu yeni tipli Azərbaycan məktəblərində təhsil alan uşaqların oxuyub yüksək savad almaları üçün ana dilində, türkçə dərsliklərin yaradılması və bədii əsərlərin yazılıması zərurətini da doğurdu. M.H.Rüşdiyyə hər kəsdən önce bu gərəklə işə başlayıb və kiçik-yaklı öyrəncilər üçün bir sırə iibrətamız əsərlər, təmsil və dərsliklər, türk və fars dillərində, ümumilikdə 30-a yaxın kitab qələmə alıb. "Vətən dili" və "Ana dili" kimi dərsliklərlə yanaşı, bir-birindən dəyərli "Bidayətüt-təlim", "Kifayətüt-talim", "Nəhayətüt-təlim", "Nəsihətüt-təlim", "Təkmilüssər", "Təhsili-hesab", "Üsuli-əqaid, yaxud ittihadı-bəşər", "Əlibayı-sövü", "Əlibayı-Rüşdiyyə", "Tarixi-şifahi", "Coğrafiyai-şifahi", "Şəriəti-ibtidai" və b. əsərləri ilə İranda və Güney Azərbaycanda əsl məarifçilik hərəkatının başlanmasına start verib. Elmi-publisistik və ədəbi-bədii xarakter daşıyan həmin əsərlər M.H.Rüşdiyyənin ictimai-siyasi və məarifçilik fəaliyyəti ilə yanaşı, geniş elmi və bədii yaradıcılıqla da məşğul olduğunun təsdiqidir...

M.H.Rüşdiyyənin, daha sonra Cabbar bəy Bağçabən, Haşim Tərlan, Məhəmmədhüseyn Şəhriyar, Səməd Behrəngi, Mərziyyə Üskülü, Əlirza Nabdil Oxtay, Həsən Fərşbaf, Rəsul Qədiri və digərlərinin bədii ərisinin özüllüklerindən biri əsərlərini əsasən sadə dildə, uşaqların anlaya biləcəyi tərzdə yazmalarıdır. Onların məqsədi üz tutduqları mövzuları bədii müstəvidə işləməkələ xalqın məariflənlənməsinə, körpə fidanlarının gözlərinin açılmasına xidmət etmək idi. Məarifləndirmə isə əhalida yeniyetmə dövrlərindən başlamalıdır. Güney yazarları biliirdilər və bu gün də o fikirdəirlər ki, uşaqları elmə, təhsilə həvəsləndirmək, savadlı, biliqli vətəndaş kimi yetişdirmək üçün onlarda kitab oxumağa maraqlı oyatmaq lazımdır. Əgər belə olmasa, uşaqların elmə, təhsilə maraqları itər, mədəni-məarif işlərinə meyil etməzlər. M.H.Rüşdiyyə də bu gerçəyi dərindən anladığından uşaqların zövqünü oxşa-

ya, onların bəsirət gözünün açılmasına yardımçı ola biləcək əsərlər, hekayələr, duzlu-məzəli şeir və kiçik həcmli təmsillər yazar, böyük sənətkarlıq nümayiş etdirirdi. Kamil pedaqaqun məqsədi o idi ki, uşaqların zehni yorulmasın, uzun mətni oxumaqdan bezməsin-lər.

Ədlibin ədəbi ərsi, didaktik ədəbiyyatın ən gözəl örnəklərdən sayılan təmsilləri o taylı-bu taylı Azərbaycan ədəbiyyatının misilsiz örnəkləridir. Onun alleqorik hekayələri dərin folsəfi mənaları ilə diqqət çəkir. Yazıçının uşaqlar üçün yazdığını və "Vətən dili" dərsliyinə də daxil etdiyi həmin hekayələr günümüzədək uşaq ədəbiyyatında öz əhəmiyyətli mövqeyini qoruyub saxlayır. "Aslan və iki öküz", "Tisbağa və dovsan", "Məralın qızları və buyuzları", "Köpəklər və tülkü", "İki xoruz", "Köpək və qurd", "Köpək və çaylan", "İnsan və aslan", "Şir və sıçan", "Dözümsüz aslan" təmsil-hekayələrində böyük pedaqaq insanlara anlatmaq istəyir ki, hər kəs öz əkdiyini biçir. Lovğalıq, təkəbbür, yersiz qürur insana başucalığı gətirən cəhətlər deyil... İnsan həyatı boyunca nələr edlirsə, hansı əməlləri həyata keçirirsə, məhz onlar zaman keçdikcə qarşısına çıxır, yaxşı, ya pis əməllərin daşıyıcısı olubsa, elə həmin əməllərlə də qarşılaşır. Təəssüf ki, Mirzə Həsən Rüşdiyyənin "bu qədər zəngin yaradıcılıq ərsi olmasına baxmayaraq, əsərləri Quzey Azərbaycanda nəinki ayrıca nəşr olunmamış, hətta antologiyalara belə çox cüzi bir hissəsi salınmışdır. O da acinacaqlı haldır ki, türkçülüğün tarixinə aid bir çox əsərlərdə türkük üçün bu qədər böyük işlər görmüş bu şəxsiyyətin adı belə çəkiləməmişdir". Ancaq Güneydə onun açdığı mütərəqqi yolda mətin addımlarla irəliləyən davamçıları yetişdi. Onlar yeni üsullu məktəb aça bilməsələr də, möhtəşəm uşaq ədəbiyyatı örnəkləri yaratdlar. Qeyd edək ki, Güney Azərbaycanda və İranda çağdaş dövr uşaq ədəbiyyatının təməlini M.H.Rüşdiyyənin xələfi - Səməd Behrəngi qoymuş, onun faciəli ölümündən sonra isə bu işi milli siyasi hərəkatda fəal iştirak edən məsləkdaşları Mərziyyə Üskülü Dalğa və Əlirza Nabdil Oxtay birlikdə davam etdirmişlər.

(davamı növbəti saylarımızda)

Esmira FUAD,
filologiya elmləri doktoru.